

En ny æra er begyndt – hvis den kan opretholdes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. nov., 2017 – Husk på Benjamin Franklins historiske svar, efter Forfatningskonventet i 1787, på et spørgsmål fra en Philadelphia-dame, der spurgte, »Nå, doktor, hvad har vi, et monarki eller en republik?« Hans svar: »En republik, frue, hvis I kan holde den.«

Det kan virkeligt siges, at et lignende spørgsmål nu kan stilles efter præsident Donald Trumps historiske rejse til Asien: »Hvad har vi, geopolitik eller menneskehedens fælles mål?«

Der er et lignende svar. Præsidenterne Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin har i løbet af den forgangne uge erklæret, at de i fællesskab er forpligtende engageret over for en ny æra for samarbejde – at »Tiden er inde til at komme tilbage til at hele en verden, der er knust og ituslået«, som præsident Trump i dag udtrykte det under sin pressekonference med den vietnamesiske præsident Tran Dai Quang i Hanoi. »Det er meget vigtigt at komme godt ud af det med Rusland, med Kina, med Vietnam, med mange lande«, tilføjede Trump, »for vi har mange ting, vi skal løse«.

Trump tog også handskerne af over for de korrupte ledere af Obamas efterretningssamfund, der har orkestreret den britiske efterretningsoperation for at bringe USA's præsident til fald og for at genindføre den britiske indsats under Obama for at fremprovokere en krig mellem USA og Rusland. Da Trump talte med pressen under sin flyvning fra Da Nang til Hanoi, gjorde han det klart, at han respekterer det faktum, at præsident Putin hævder, at Rusland intet havde at gøre med at »blande sig« i det amerikanske valg, og sagde: »Se engang på alt det, de har gjort med dette falske dossier ... Jeg mener, hør lige engang, de er den indspiste, politiske elite. Jeg mener, der er (Obamas CIA-chef John) Brennan, der er (Obamas direktør for National Efterretning James) Clapper, der er (Obamas FBI-chef James) Comey. Det er nu bevist, at Comey er en løgner, og at han har lækket.«

Dette uforbeholdne angreb mod kupplanlæggerne i USA kommer efter Trumps ekstraordinære statsbesøg til Kina – faktisk, et »Statsbesøg-Plus«, som Xi Jinping kaldte det, den eneste modtagelse af sin art af en udenlandsk statsleder i Kinas moderne historie. Både Xi og Trump understregede i deres diverse taler og kommentarer, at de nye relationer mellem USA og Kina har skabt betingelserne for at løse, ikke alene problemerne i de amerikansk-kinesiske relationer, men

næsten alle problemerne i verden. En »win-win«-fremgangsmåde over for sådanne problemer er nu på bordet, gennem samarbejde mellem Rusland, Kina og USA – og dette vil forhåbentlig også bringe europæiske nationer ind i processen, hvis den mentale spændetrøje med nulsumsspil, hund-æder-hund og geopolitisk én-mod-alle kan overvindes.

Det haster stærk med, at de fælles udviklingsprojekter, som er blevet aftalt mellem USA og Kina, omgående bliver gennemført. Den massive boble i det vestlige finanssystem er – på trods af Trumps påstande om, at boblen repræsenterer fremskridt – parat til at bryde, som det i stigende grad erkendes af mange af dem, der skabte boblen ved at nægte at genindføre Glass/Steagall efter krakket i 2008. Kina, Japan og andre indehavere af enorme mængder af amerikanske statsobligationer har givet udtryk for deres interesse i at investere denne statsgæld i amerikanske infrastrukturprojekter og industriel genrejsning. Trump opmuntrer tydeligvis denne proces, så vel som også at hjælpe amerikanske industrier til at deltage i den eksplosive udvikling, der finder sted på globalt plan gennem den Nye Silkevejsproces.

Den eneste måde, dette kan ske på, er, at Trump-administrationen vedtager [LaRouches Fire Love](#), og efter Hamiltons principper skaber en infrastrukturbank, der kan dirigere statslig og international kredit til reel udvikling – før boblen brister. På denne måde kan man skille sig af med de værdiløse dele af Wall Streets hasardspilsgæld, gennem en ordnet konkursprocedure, snarere end i et kaotisk kollaps.

Vigtigst af alt, så kan og må vi vende det kulturelle forfald med narkoepidemien, pornografien og volden, der nu dominerer vestlig kultur. I en tale til et valgmøde i Danmark, fredag, indfangede Helga Zepp-LaRouche denne presserende sandhed:

»Så jeg mener, at problemet ikke er, at Kina vokser frem. Problemet er, at Europa har bevæget sig væk. Vi har en smuk tradition. Vi har en klassisk periode, renæssancen i Italien, den andalusiske renæssance, École Polytechnique i Frankrig. Vi har en tysk, klassisk periode, der har frembragt nogle af de mest fremragende tænkere, komponister, digtere; I ved, den rige tradition, der forbinder Tysklands klassiske periode med Danmarks klassiske periode

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, 'Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.'

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, 'Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk'.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i APEC-topmødet, 11. november, 2017.

(Official White House Photo by D. Myles Cullen)